

Лясковський Василь

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Попович Т.М.)

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ РЕФОРМУВАННЯ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ РАЙОНІ

Євроінтеграційні та децентралізаційні процеси, впровадження новітніх підходів в систему державного управління обумовлюють необхідність зміни концептуальних підходів до реформування аграрного сектору в економіці країни загалом та конкретного адміністративного району зокрема. Основним завданням сучасної моделі управління аграрним сектором є здійснення ефективних реформ, в результаті яких аграрний сектор стане детермінантом сталого розвитку сільських територій та забезпечить розв'язання соціальних проблем сільських жителів. Управління цим сектором спрямовуватиметься на: підвищення його конкурентних переваг як всередині країни, так і на європейському ринку; інноватизацію процесів виробництва сільськогосподарської продукції; підвищення якості продовольчих товарів; гарантування продовольчої безпеки та підвищення рівня життя громадян.

За висновками провідних науковців та фахівців у сфері управління розвитком аграрного сектору [1-4], сьогодні Україні треба орієнтуватися на «нові підходи аграрної політики ЄС, націлені на підтримку розвитку сільських територій загалом. З метою забезпечення адаптації сільського господарства до умов відкритої ринкової економіки необхідно створити ефективний механізм регулювання аграрного сектору за моделлю європейських країн, зорієнтованих на ведення екологічно чистого виробництва продукції, гарантування безпеки продовольчих товарів, підвищення конкурентності галузі та розвитку потенційних її можливостей у вирішенні проблемних питань соціального характеру».

Водночас, управління аграрним сектором у європейських країнах базується на потужній фінансовій складовій, яка спрямовується на підтримання реалізації важливих для розвитку сектору проектів, отримання аграрними підприємствами прибутків, створення аграрної інфраструктури, здійснення природоохоронних заходів та заходів з підвищення якості і безпеки продукції, належного функціонування експортно-імпортних операцій тощо.

Концептуальними підходами в реалізації моделі управління аграрним сектором у закордонних країнах є: 1) регулювання земельних відносин з метою збереження та підвищення родючості ґрунтів; 2) розроблення та реалізація продовольчої програми з метою гарантування продовольчої безпеки; 3) контроль за якістю продукції; 4) регулювання аграрного ринку економічними методами впливу.

Враховуючи наявний потенціал аграрного сектору, перспективи євроінтеграційних процесів та практику співпраці з європейськими партнерами, пріоритетами удосконалення системи управління аграрним сектором мають стати:

- формування ринку землі та впровадження спрощеної системи її купівлі-продажу, підтримка орендних відносин;
- диверсифікація продукції;
- державна підтримка реалізації інвестиційних проектів в аграрному секторі ;
- запровадження пільгових умов виробничої діяльності для новостворених аграрних підприємств, обслуговуючих кооперативів, виробників, які вирощують екологічно чисту продукцію; підтримка сімейного фермерства;
- сертифікація продукції та державний нагляд за її безпекою і якістю за стандартами європейських країн;

Важливою складовою у виробленні механізмів управління аграрним сектором в адміністративному районі є розроблення стратегії розвитку сільського господарства району та відповідних галузевих програм, які характеризують специфіку аграрного виробництва. Така стратегія має включати конкретний перелік заходів для забезпечення ефективного функціонування агропромислового комплексу та раціонального використання земель, вирощування екологічно чистої продукції, розвитку тваринництва й садівництва, створення вертикально інтегрованих формувань, сільськогосподарських кооперативів, підтримки фермерства та дорадчої діяльності на селі.

Зважаючи на обмеженість інституційних та фінансових ресурсів, необхідних для вирішення проблем розвитку аграрного сектору , наразі доцільно спрямувати зусилля на створення базових передумов і розв'язання невідкладних завдань у таких сферах, як: 1) зміцнення сільської економіки шляхом підтримки сімейного фермерства; 2) підвищення якості життя за рахунок диверсифікації економічної діяльності та поліпшення доступності базових послуг на селі; 3) руралізація та сприяння саморозвитку сільських громад.

Узагальнюючи викладене, можна стверджувати, що концептуальні напрями розвитку агропромислового комплексу мають бути спрямовані на розв'язання соціальних проблем і забезпечення сталого розвитку сільських територій, підвищення ефективності функціонування аграрного сектору економіки на основі оптимізації виробничої інфраструктури, підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва, нарощування його обсягів, підвищення якості продукції.

Використані джерела

1. Ульяновченко Ю. Формування моделі державного регулювання конкуренції в аграрному секторі економіки України. Актуальні проблеми державного управління. Зб. наукових праць. Х.В-во ХарРІНАДУ.2013.№1(43).С.153-161.
2. Стратегія розвитку аграрного сектору на період до 2020р. Постанова КМУ від

17 жовтня 2013 р. № 806-р URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/806-2013-%D1%80>

3. Вишиванюк М. Реформування аграрного сектору економіки регіону . URL: [ae_2012_5_1-2_5.pdf](#)

4. Аграрний і сільський розвиток для зростання та оновлення української економіки : наукова доповідь / за ред. чл.-кор. НАН України Бородіної О.М., д-ра екон. наук Шубравської О.В. ; НАН України, ДУ «Ін-т екон. та прогнозув. НАН України». К., 2018. 152 с. URL: <http://ief.org.ua/docs/sr/298.pdf>

Максимів Ігор

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Богач Ю.А.)

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Безпечні умови для життя людей та громади – одна з ключових цілей реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні. Забезпечити це в Україні на сьогодні покликана муніципальна поліція. Створення та діяльність такого муніципального органу правоохоронної спрямованості на сьогодні регламентується локальними нормативно-правовими актами (рішеннями місцевих рад, статутами територіальних громад, статутами комунальних підприємств), тому що законодавчого врегулювання цього питання поки немає.

Існує чотири шляхи реалізації органами місцевого самоврядування права на здійснення охорони громадського порядку на території громади:

1) створення власних охоронних комунальних підприємств (Львів, Харків, Дніпро);

2) укладання договорів із територіальними органами поліції про спільну охоронну діяльність (Бердянськ, Житомир, Виноградів);

3) створення муніципальної варти як силового підрозділу інспекції з благоустрою та торгівлі місцевої ради (Ужгород, Нововолинськ, Тернопіль, Луцьк);

4) залучення приватного охоронного підприємства за договором (селище Немішаєве Бородянського р-ну Київської обл., м. Кам'янське Дніпропетровської обл.) [1]

Відповідно до наведеного зазначимо, що хоч правова основа функціонування місцевої (муніципальної) поліції закріплюється як на законодавчому рівні, так і на муніципальному (на рівні підзаконних нормативно-правових актів), окремі її повноваження збігаються з повноваженнями аналогічних державних інституцій або мають, як правило, допоміжний